

'Ik ben er trots op omdat het iets stoers is'

Naam: Thirsa Leijssenaar
Leeftijd: 18 jaar
Woonplaats: Kerkenveld
Bijzonderheid: heeft een reuzenmoedervlek op haar bovenarm. „Toen ik werd geboren dachten de artsen eerst dat het een blauwe plek was. Toen ik wat groter werd, is de plek onderzocht en bleek het een reuzenmoedervlek te zijn. De artsen wilden het weghalen met de 'kaasschaafmethode', maar ik was al een te grote baby.”

Wie een vluchtige blik op de arm van Thirsa werpt, zal denken dat haar bovenarm is gesierd met een tatoeage. Nee dus. Thirsa is geboren met een reuzenmoedervlek op haar bovenarm. „Toen ik werd geboren dachten de artsen eerst dat het een blauwe plek was. Toen ik wat groter werd, is de plek onderzocht en bleek het een reuzenmoedervlek te zijn. De artsen wilden het weghalen met de 'kaasschaafmethode', maar ik was al een te grote baby.” De ouders van Thirsa gingen met hun pasgeborene van ziekenhuis naar ziekenhuis, maar uiteindelijk maakten ze de beslissing dat Thirsa zelf mocht bekijken wat ze er later mee wilde doen. En dat is maar goed ook, want Thirsa ziet het als onderdeel van haarzelf. „Het is toch een stukje van mijn lichaam. Ik ben er trots op omdat het gewoon iets stoers is. Ik heb wat bijzonders en ik durf ermee te lopen. Het heeft ook wel wat en het zit op een mooie plek, vind ik. Als ik een dag moeite heb met de vlek, kan ik het verbergen onder een shirtje. Dat is makkelijk.” Thirsa werd zich in groep 3 pas echt bewust van de reuzenmoedervlek, omdat ze ermee werd getreiterd op de basisschool. „Sommigen dachten dat het besmettelijk was en durfden niet in mijn buurt te komen. Dat was wel een moeilijke situatie, want ik had geen steun. Toen ik wat ouder werd ging het wel beter. De meesten wisten wat het was.” Toch zijn er wel dingen die Thirsa moeilijk vindt om te doen. „Naar het zwembad gaan bijvoorbeeld. In badkleding zie je het ook erg goed en mensen staren je toch na.” Haar verhalen kan ze wel kwijt bij NNN, het Nevus Netwerk Nederland. Mensen die een reuzenmoedervlek hebben, kunnen zich bij de vereniging aansluiten. „Het is een groot steunpunt voor mij. Je kunt verhalen met elkaar delen, bijvoorbeeld hoe je met bepaalde situaties omgaat.” Zo kent Thirsa ook mensen waarvan de ouders besloten om de moedervlek weg te laten halen toen ze een baby waren. „Over het algemeen vinden zij het heel erg dat dat is gebeurd. Het is en blijft een stukje van jezelf. Of ik de vlek laat weghalen? Nee, tenzij er een ziekte inkomt. Dan wel. Maar iedereen heeft kans om huidkanker te krijgen. Ik denk dat ik niet per se in een risicogroep val. Dus houd ik mijn sleeve gewoon”, zegt ze met een knip-oog. ■

Thirsa Leijssenaar heeft een reuzenmoedervlek op haar arm. André Weima

